

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
 ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
 ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ
 ສູນຄົ້ນຄວ້າພືດຜັກ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ

ທ ບຸນເພັງ ສີຫອມຈັນ

ໂທ: 856 030 4907505; WhatsApp 02055818640

E-mail: bp.sihomchanh@yahoo.com

ເພີ້ຍອ່ອນຂອງພືດຕະກູນກະລໍ່າ

Aphid

(Kaltenback); *Brevicoryne brassicae*; *Aphis craccivora*(Koch);*Megoura japonica*(Matsumura) ແລະ ອື່ນໆ. ຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງ Aphididae ອັນດັບຂອງ Hemiptera. ເພີ້ຍອ່ອນເປັນແມງໄມ້ທີ່ສໍາຄັນຂອງພືດຜັກຊະນິດໜຶ່ງ ແຕ່ລະສະຖານທີ່ໆມີການປູກພືດຜັກແມ່ນພົບເຫັນການທໍາລາຍ ເຊິ່ງສາມາດທໍາລາຍພືດໄດ້ 352 ກວ່າຊະນິດ.

ວົງຈອນຊີວິດຂອງແມງ:

1. ໄຂ່: ມີລັກສະນະມົນຍາວ, ຍາວປະມານ 1-1.2 ມມ ເວລາໄຂ່ອອກມາໃໝ່ຈະເປັນສີຂຽວຈາງຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຈະເປັນສີດໍາຈາງ ແລະ ມີສີໃສເຫຼື້ອມ.
2. ໂຕອ່ອນ: ໂຕຂອງເພີ້ຍອ່ອນຄ້າຍຄືກັບມັດຜັກໂຕແມ່ບໍ່ມີປີກຫຼັກ, ຮ່າງກາຍຈະນ້ອຍ
3. ໂຕແກ່: ໂຕແມ່ຈະມີປີກຫຼັກລາໂຕຈະຍາວປະມານ 2 ມມ ຫົວຈະມີສີດໍາ, ຈະມີນ້ອອກທາງໜ້າຜາກອອກມາສະເໝີກັນ,ກ້າງເຂົ້າດ້ານໃນ, ຕາລວມມີສີນໍ້າຕານ, ຊ່ວງເອິກເປັນສີດໍາ, ຊ່ວງ

ເພີ້ຍອ່ອນແມ່ນມີຫຼາຍຊະນິດອື່ງຕາມຊື່ວິທະຍາສາດ *myzus persicae* (Sulzer);*Hyadaphis erysimi*

ທ້ອງມີສີຂຽວເຂັ້ມ, ມີສີດຳເປັນຈຸດ່າງລາຍ, ທີ່
ໃນຊ່ອງທ້ອງເປັນສີຂຽວ, ບ່ອນສຸດເປັນສີມືດ

ລັກສະນະການທຳລາຍ: ໂຕແກ່ ແລະ ໂຕອ່ອນ
ຈະແທງດູດກິນອາຫານພືດເຮັດໃຫ້ໃບພືດປ່ຽນ
ຮູບຮ່າງເຂົ້າ ຖ້າຫາກເປັນກິ່ງກ້ານສາຂາກໍ່ຈະ
ເຮັດໃຫ້ຈະເລີນເຕີບໂຕບໍ່ໄດ້ດີ ນອກນັ້ນກໍ່ຍັງ
ເປັນສາເຫດນຳເຊື້ອພະຍາດໄວ້ຮັດອີກດ້ວຍ.

ພືດຕິກຳ ແລະ ການຢູ່ອາໄສແມງ: ໂດຍທົ່ວໄປ
ການທຳລາຍຂອງເພີ່ຍອ່ອນແມ່ນຂ້ອນຂ້າງມີ
ບັນຫາ ໂຕອ່ອນຂອງເພີ່ຍອ່ອນໂຕແມ່ອາໄສຢູ່
ຮອດລະດູໜາວຢູ່ດ້ານລຸ່ມຂອງໃບ ໄກ້ພື້ນດິນ ຫຼື
ວ່າງໄຂ່ໃນໃຈຂອງຜັກມັນແພ່ຂະຫຍາຍ ແລະ
ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ກັບພືດໄດ້ຕະຫຼອດປີ.
ໃນເຮືອນຮົມທີ່ມີການຄວບຄຸມອຸ່ນຫະພູມໂຕ
ແແກ່ທີ່ມີປີກແມ່ນຈະເກີດຂຶ້ນໃນເດືອນເມສາ
ແລະ ຈະເຂົ້າທຳລາຍພືດຕະກູນກະລຳປີທີ່ເປັນ
ພື້ນທີ່ກວ້າງ. ມີການສືບພັນແບບ viviparous
ຢູ່ໃນກະລຳດອກ ອຸ່ນຫະພູມເໝາະສົມໃນການ
ຈະເລີນເຕີບໂຕແມ່ນ 24 °C. ຖ້າຫາກອຸ່ນຫະ
ພູມສູງກວ່າ 28 °C ແມ່ນບໍ່ເອື້ອຍອານວຍຕໍ່ການ

ຈະເລີນເຕີບໂຕໃນການແພ່ຂະຫຍາຍ *Myzus
persicae*.

ການປ້ອງກັນ ແລະ ກຳຈັດ

1. ການປ້ອງກັນດ້ວຍການເຂດຕະກຳ: ອານາໄມ
ຫຍ້າໃນພື້ນທີ່ອອກໃຫ້ໝົດ ເວລາເກັບກ່ຽວແລ້ວ
ບໍ່ຟ້າວປູກພືດຄືນ ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ແມ່ນໃຊ້ຜ້າ
ຢ່າງໃສຄຸມພື້ນທີ່ໄວ້ປະມານ 3-5 ວັນ. ລຶກລ້ຽງ
ການປູກໃນພື້ນທີ່ມີການລະບາດໜັກມາກ່ອນ.

2. ການປ້ອງກັນແບບຊີວະວິທະຍາ: ນຳໃຊ້
ແມງໄມ້ເປັນປະໂຫຍດຈຳພວກແຕນບຽນຕະກູນ
Aphididae, Leptopidae ເຊິ່ງມີ 26 ກວ່າ
ຊະນິດ, ໂຕຫ້າພວກແມງເຕົາລາຍ, ແມງຊ້າງປີກ
ໃສ Lacewing, ແມງວັນດອກໄມ້Hoverfly
ເຊື້ອຮາເປັນປະໂຫຍດ, ໃຊ້ເຫຍືອລໍ່ ສິ່ງສຳຄັນ
ເວລາເຮັດການຜະລິດຕ້ອງເບິ່ງແຍງພື້ນທີ່ການ
ຜະລິດໃຫ້ສະໝໍ່າສະເໝີ.

3. ການປ້ອງກັນແບບກາຍະພາບ: ນຳໃຊ້ແຜນ
ເຫຼືອງລໍ່ຈັບແມ່ເພີ່ຍ ນອກນັ້ນຍັງໃຊ້ສີຂີ້ເທົ່າ
ເຫຼືອມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແມ່ເພີ່ຍເຫຼືອມຕາ ຫຼື ອາດ

ນຳສີຂີ້ເທົ່າເຫຼືອມມາປົກຄຸມພື້ນທີ່ກະໄດ້ ຫຼັງ
ຈາກນັ້ນຈຶ່ງປູກ ຫຼື ຫວ່ານເມັດ.

4. ການນຳໃຊ້ສານເຄມີ: ໄລຍະເປັນເບີ້ຍສິດພິ່ນ
ດ້ວຍຢາ 25% Bifenthrin EC ຫຼື
20% Fenpropathrin EC ອັດຕາ 0.2 µg/L.
ໄລຍະການຈະເລີນເຕີບໂຕ 25% Thiacloprid
Suspension Concentrate ອັດຕາ 0.2 –
0.4µg/L ຫຼື 50% Pymetrozine water
dispersible granules ອັດຕາ 0.3 –
0.45µg/L ສິດພິ່ນຫ່າງກັນ 7-10 ວັນ/ຄັ້ງ.